

© Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,
Trnava 2025

ISBN 978-80-8161-677-8

O POBOŽNOSTI CESTA SVETLA

Cesta svetla (*Via lucis*) je pobožnosť, ktorá nadväzuje na krížovú cestu (*Via crucis*). V štrnástich zamysleniach ponúka hlavné momenty Ježišovho pôsobenia od jeho zmŕtvychvstania po zoslanie Ducha Svätého. Podobne ako pobožnosť krížovej cesty v Pôste aj *Cesta svetla* vo Veľkonočnom období prináša inšpirácie na hlbšie prežitie podstaty daného liturgického obdobia. *Via lucis* spolu s modlitbou slávnostného posvätného ruženca je tiež vhodná na „malé Veľké noci“, ktoré prežívame každú nedeľu alebo kedykoľvek, keď zatúžime rozjímať nad Ježišovým spásonosným víťazstvom.

Zastavenia s biblickými úryvkami, tak ako ich poznáme dnes, vznikli v roku 1988 v laickom hnutí *Testimoni della Risurrezione per il Duemila* (Svedkovia Zmŕtvychvstalého k Jubileu 2000), ktoré založil salezián Sabino Palumbieri, SDB, profesor na Pápežskej saleziánskej Univerzite v Ríme.

Pobožnosť *Cesta svetla* s podtitulom *Od prázdneho hrobu k plnosti Ducha*, ktorú držíte v rukách, vizuálne nadväzuje na *Krížovú cestu nádeje* akademickej maliarky Táne Svatošovej (SSV, 2023) a text zamyslení je pokračovaním *Krížovej cesty (pre) zaneprázdnených* (SSV, 2024) Marty Jokeľovej Ťuchovej.

PÁN JEŽIŠ VSTAL Z MŔTVYCH

V. Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.

R. Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetú nový život.

Keď sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. Vtom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. Anjel sa prihovril ženám: „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Podte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: ‚Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte.‘ Hľa, povedal som vám to.“ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom. (Mt 28, 1 – 8)

Prázdnota soboty po ukrižovaní pôsobí paralyzujúco. Hodiny ticha zaplavené bezbrehou bolesťou, zúfalé otázky... Je toto všetko? Čo bude ďalej? Čo tie proroctvá, prísluby o Mesiášovi, slová Rabbiho, že on je Život? Ako do toho zapadá táto nahá smrť? Ježiš je v hrobe, učeníci zamknutí, zomknutí strachom. Dve Márie sa však nezaseknú v beznádeji a vykročia s tým posledným voňavým súcitom, na

ktorý sa zmôžu, nakvapkaným v hlinených nádobách. Odmenou za toto gesto im je ohňostroJ Božej moci – oslňujúci anjel nad prázdny hrobom a zvesť, od ktorej vybuchuje srdce radosťou a nádejou. Ježiš vstal z mŕtvych!

Čo pre mňa znamená správa, že Ježiš je živý? Ako veľmi otriasa skutočnosť Kristovho zmŕtvychvstania mojím srdcom, mojím myslením a konaním? Čo prítomnosť Vzkrieseného znamená pre moje ťažkosti, pády, bolestivé dná, pochybnosti a bezmocnosť?

V. Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!
R. Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

PETER A JÁN PRI PRÁZDNOM HROBE

V. Klaniame sa ti, Ježišu, a dobrorečíme ti.
R. Lebo si svojim zmŕtvychvstaním dal svetu nový život.

Ráno prvého dňa v týždni, ešte za tmy, prišla Mária Magdaléna k hrobu a videla, že kameň je od hrobu odvalený. Bežala teda a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého mal Ježiš tak rád, a povedala im: „Odniesli Pána z hrobu a nevieme, kde ho položili.“ Peter a ten druhý učeník sa zobrali a išli k hrobu. Bežali obaja, ale ten druhý učeník bežal rýchlejšie, predbehol Petra a prišiel k hrobu prvý. Nahol sa a videl tam položené plachty; dnu však nevkočil. Potom prišiel aj Šimon Peter, ktorý ho nasledoval, a vošiel do hrobu. Videl tam položené plachty aj šatku, ktorú mal Ježiš na hlave. Lenže tá nebola pri plachtách, lež osobitne zvinutá na inom mieste. Vtedy vošiel aj druhý učeník, ten, čo prišiel k hrobu prvý, a videl i uveril. Ešte totiž nechápali Písmo, že má vstať z mŕtvych. Potom sa učeníci vrátili domov. (Jn 20, 1 – 10)

Učeníci hnaní nedočkavosťou a nezodpovedanými otázkami sa predbiehali na ceste k hrobu, aby našli... Čo vlastne našli? Odvalený prázdny hrob, plachty so stopami krvi oddelené na dvoch miestach. Len toto. Žiaden triumfálny anjel odzbrojujúci vojakov

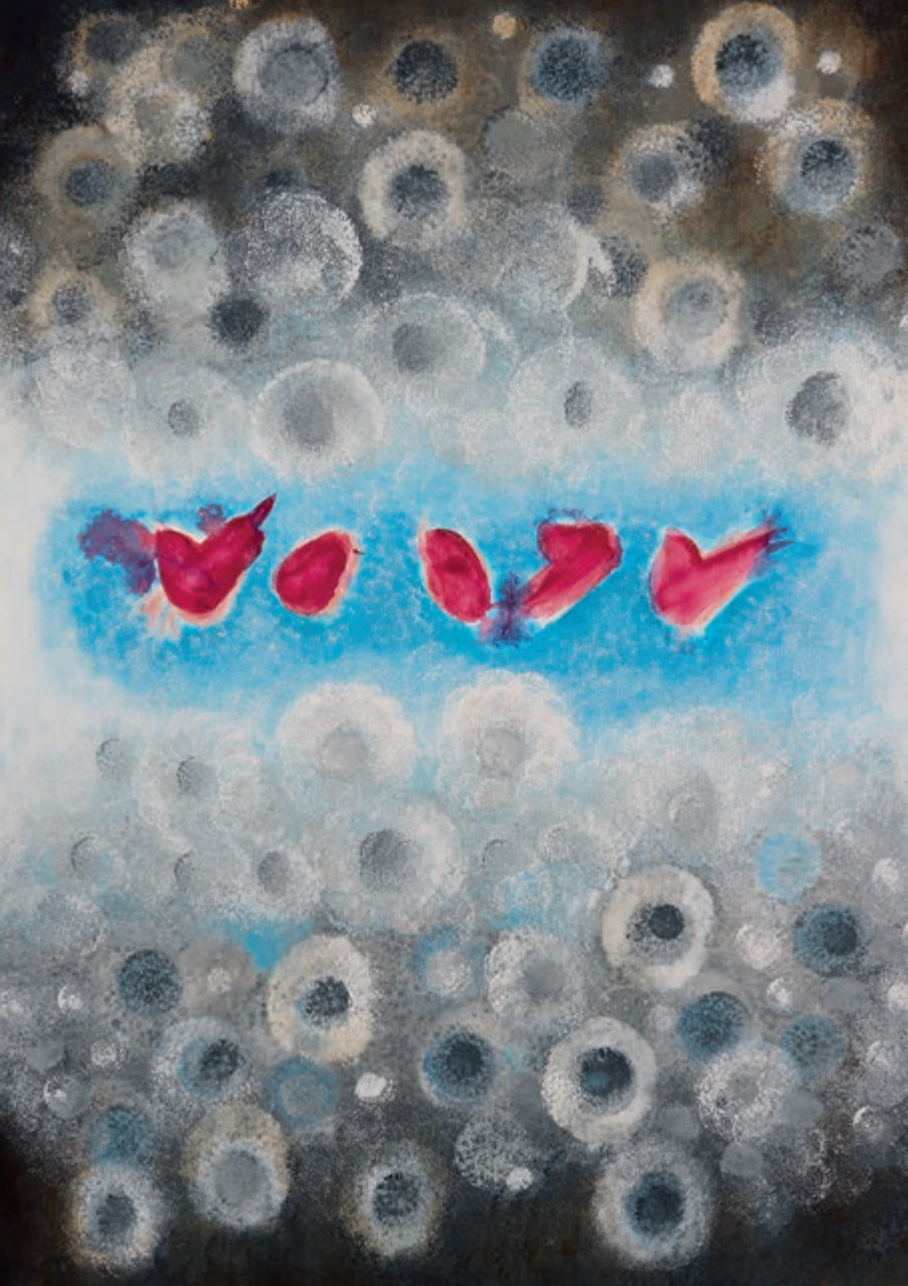
na stráži, žiaden „záhradník“ s dôverným hlasom Majstra. Napriek tomu dve prázdne plachty Jánovi postačili, aby „videl i uveril“.

Pane, koľkokrát denne mi ponúkaš svoje menšie či väčšie dôkazy tvojej moci a živej prítomnosti? Vidím ich? Verím im? Verím ti?

Čo sú moje plachty v hrobe, vďaka ktorým som ti kedysi v živote začal dôverovať? Vďaka čomu ti verím dnes? Kvôli čomu viem, že ti budem veriť i zajtra?

V. Toto je deň, ktorý učinil Pán, aleluja!

R. Plesajme a radujme sa z neho, aleluja!

ZÁVER

Buď zvelebený, Otče,
za spásenosné dielo tvojho Syna
a silu Ducha Svätého, Tešiteľa.
Skrze päť oslávených svätých rán Ježiša Krista
žehnaj naše kroky, aby nasledovali svetlo
Vzkrieseného
do večnej blaženosti.
Amen.

Táňa Svatošová
Martina Jokelová Ťuchová
CESTA SVETLA
Od prázdneho hrobu k plnosti Ducha

Vydal Spolok sv. Vojtecha – Vojtech, spol. s r. o.,
Trnava 2025, ako svoju 4 529. publikáciu
Edícia *Modlitba*, 30. zväzok
Zodpovedná redaktorka Martina Grochálová
Jazyková úprava Lenka Bebjaková
Grafická koncepcia Pergamen
Sadzba Peter Valach
Ilustrácie Táňa Svatošová
Tlač Finidr, Český Těšín
Prvé vydanie

www.ssv.sk, eVojtech.sk
objednávky: 033/590 77 18
objednavky@ssv.sk

Členská zľava 15% platí v obchodnej sieti SSV.

ISBN 978-80-8161-677-8